GÜNAYDIN
ustura 59
BAŞBERBER ÜŞÜTMÜŞ DE GRİP OLMUŞ,
TIRAŞI ÇOK SOĞUK NE GARİP OLMUŞ!.
-Gureba Berberi-

Anlat Derdini Markopaşaya!..

BİR İKTİSAT DERSİ

Antalya'dan bir okurum uzun mektubunun sonunda soruyor:

"Kapitalizmin, insanları sömürdüğünü biliyorum.. Ama bir yerde okudum, bir klasik kapitalizm, bir de modern kapitalizm varmış. Artık kapitalizmin de moderni olur mu? Sizce de var mı modern kapitalizm? Varsa, Klasik kapitalizmle modern kapitalizmin farkı nedir? "

MARKOPAŞA:

"Sevgili okurum,

Ben iktisattan filan anlamam. Ama bazı hikâyeler, masallar bilirim. Boş verin siz iktisada miktisada da, ben size bir masal anlatayım.

AÇGÖZLÜ KURTLA AÇIKGÖZ TİLKİ

Bir açgözlü kurtla bir açıkgöz tilki varmış. Arkadaş olmuşlar. Çok aç oldukları bir gün gözleri dönmüş, aranır taranırken, bir ağıl görmüşler, ağılda meleşen süt kuzularının seslerini duymuşlar. Mayıs kuzuları ağılda zıplayıp oynaşırken kurtla tilki ağıla dalmışlar, Biri bir baştan, biri öte baştan kuzucukları boğazlayıp boğmaya, dişleyip parçalamaya başlamışlar.

Açgözlü kurt körpecik, tazecik kuzuları gövdeye indiredursun, açıkgöz tilki de karnını tıkabasa doyurdukça ağılın deliğinden çıka gire havalanıp, safalanırken, çobanla birlikte çoban köpekleri koşarak ağıla dalmışlar. Açıkgöz tilki, ağılın deliğinden fırt diye çıkıp kaçmış. Arkasından kurt da o deliğe dalmışsa da, yediği kuzulardan karnı davul gibi şiştiğinden delikten öteye bitürlü geçememiş... Zorlandıkça şiş göbeği deliğe iyice tıkılmış, ne ileri geçebiliyor, ne geri kaçabiliyor. Yarı beline kadar tıkıldığı delikte debelenip dururken, çoban köpekleri saldırıp ısırmaya, çoban da veryansın edip sopalamaya başlamış.

Açgözlü kurt, delikten öte yana geçip tatlı canını kurtaran tilkiye,

-Bre tilki kardeş, aman imdat! diye bağırınca tilki ona uzaktan şöyle demiş:

-Hey pisboğaz! Soluk almadan tıkınıp duracağına, aklını başına devşirip, sen de benim gibi yapaydın, yiyip yiyip karnın şiştikçe, göbeğini deliğe göre ölçeydin.

İşte bu masalda açgözlü kurt klasik kapitalizm, açıkgöz tilki de modern kapitalizmdir. Klasik kapitalizm, kaçacağı deliği göbeğine göre ölçmeden, durmadan tıkınıp göbek şişirir, sonunda patlar. Modern kapitalizm ise, göbeğini kaçacağı deliğe göre ayarlar. Ama ikisininki de bir kapıya çıkar. Olan, kuzulara olur. Yani ne demekmiş? Modern kapitalizm daha püsküllü belâ demekmiş...

İSTER İNAN

* AMA NE MÜSRİF

Dünya tarihinde gelmiş geçmiş en büyük pazarlıkçı Peter Minuit adında bir adamdır. Bu adam, şimdi New York'un en önemli bir bölümü olan Manhattan'ı kızılderililerden pazarlıkla, değeri 24 dolar olan ıncık-boncuk karşılığında satın almıştı. Şimdi bu bölgenin yalnız arsa olarak değeri on milyar dolardır. İşte bu Peter Minuit'i Hollandalılar çalıştığı işten atmışlardı. Niçin, bilir misiniz ?Müsrif diye...

*

Wisconsinli bir çiftçi, karısının ev işleriyle ilgilenmediğinden yakınırdı. Bir gün karısı hekime gidince, ev işlerini üzerine aldı. Çok düzenli bir kimse olduğu için de, o gün evde neler yaptığını yazıp şu raporu hazırladı:

Çocuklara kapıyı açmak, 46 kez.

"Dur oğlum!", "Yapma kızım! " diye seslenmek, 98 kez.

Çocukların ayakkabılarını bağlamak, 24 kez.

Çocukların kavgalarını önlemek, 35 kez.

Çocuklara su vermek, 21 kez.

Kek ve meyva vermek, 19 kez.

Sorularına cevap yetiştirmek, 121 kez.

Bahçede ve evde arkalarından koşmak, 18 kez.

Şiddetli öfke, 44 kez.

Sinir krizi, 5 kez.

Ertesi gün kente giden çiftçi, dönüşünde, karısına, alabileceği en pahalı hediyeyi getirmişti.

* ALTINI BULAN ADAM

1886 yılında George Walker adında bir Güney Afrikalı kiliseye giderken yolda ayağı bişeye takılıp düştü ve ayağı kırıldı. Walker sonradan ayağının neye takıldığını merak etti . Gidip oraya baktı ve ayağının gömülüp battığı yeri kazdı. Ordan sarımsı renkli kaya parçaları çıktı. Bu kayaların altın cevheri olduğu anlaşıldı .

İşte böylece Güney Afrika dünyanın en büyük altın ülkesi oldu. Altını bulan George Walker ne mi oldu ?Düşkünler yurdunda on parasız öldü.

* SAVUNMA

Chicago'da bir kadın,

-Kocam kızınca evdeki bütün tabakları kırıyor.' diye kocasına boşanma davası açtı.

Koca kendisini şöyle savundu:

-Ne yapayım başka, tabakları kırmasam karımın kemiklerini kıracağım.

Koca, davayı kazandı böylece.

* YENİ BULUŞ

Bir adam, Washington'daki yeni buluşlara berat veren kuruma şu dilekçeyi vermişti:

"Şimdiye kadar keşif ve icat edilmemiş yeni bişey yapmak istediğim için, bugüne kadar her neler icat ve keşfedilmişse hepsinin listesini göndermenizi rica ederim."

İSTER YAT YUVARLAN

AZİZ NESİNDEN BİR MASAL:

PIRTLI MASAL

Bir varmış bir yokmuş. Memleketin birinde çok zengin olduğu kadar da cimri bir karı-koca varmış. Saray kadar geniş bir evde, kendileri gibi cimri bir uşaklarından başka kimseleri yokmuş.

Uşak, su katılmamış halis bir uşak olduğu için, efendisi ve hanımı ne buyurursa, onun doğru mu, yanlış mı olduğunu düşünmeden hemen yaparmış.

Günlerden bir gün, efendisi uşağına,

-Git pazardan bir tas bal al!.. demiş. Yüzde yüz halis, hilesiz uşak yerlere kadar eğilmiş.

-Başüstüne efendim.

Hemen pazara koşmuş. Zengin efendisini kazandırmak için fakir balcılara kazık atmanın yollarını aramış. Çekişe çekişe pazarlık etmiş. Sonunda o gün hiç satış yapamamış ihtiyar bir balcıdan, görülmemiş ucuzlukta bal alıp kocaman tası doldurmuş. İhtiyar balcı, o gün eline birkaç kuruş geçirebilmek için, uşağa balı sermayesinden daha ucuza vermek zorunda kalmış.

Uşak, su katılmamış hilesiz uşak olduğundan, zengin efendisini kazandırıp, fakir balcıyı kazıkladığından sevinç içinde yolda giderken, üstü başı yırtık, zavallı bir kadın,

-Elindeki tastan, ne olur bana bir tadımlık bal versene.. Çocuğum hasta, hekimler, bir kaşık bal yemezse öleceğini söylediler.. diye yalvarmaya başlamış.

Hilesiz hurdasız uşak, zavallı fakir kadınla,

-Pırt, pırt!.. diye alay etmiş, dilini çıkarmış.

Hasta yavrusunun acısıyle yüreği yanan za-

- Sakın rahatsız olmayın, ben burdan çok iyi görüyorum ..

valli kadın şöyle demiş:

-Bütün efendiler, kendilerinden daha büyük efendilerinin uşaklarıdır O tasdaki baldan yiyen, bütün uşaklar, dilerim senin gibi pırtlasın...

Uşak, kahkahalarla, gülerek tekrar:

-Pırt, pırrt!.. diye kadınla alay etmiş.

Eve gelince, uşak efendilerinden önce tadına bakmak için tastan bir parmak bal alıp yemiş. Sonra sofrada bekleyen efendisi ile hanımının önüne bal tasını koymuş. Hanım sormuş:

-Pahalı almadın ya balı?

Katıksız uşak cevap vermiş:

-Hayır pırt... Pahalı pırt, almadım pırt... Çok pırt, ucuza pırt, aldım pırt...

Efendisi, pırtlayan uşağına şaşmış,

-Ne oldu sana? demiş, neden böyle pırtlayıp duruyorsun?

Uşak da, demiş ki:

-Bu pırt, baldan pırt, aldıktan pırt, sonra pırt, böyle oldum pırt...

Hanım, tasdaki baldan bir parmak almış, sonra,

-Nesi var pırt, bu balın pırt, pekâlâ bal pırt.. demiş,

Efendi kızmış,

-Ne oluyor size pırtlayıp duruyorsunuz?... diye bağırmış. O da bal-

dan bir parmak alınca,

-Bu balın pırt, nesi var pırt, pekâlâ bal pırt. demiş.

Efendi, hanım, uşak her kelimenin sonunda, pırtlamadan konuşamaz olmuşlar.

-Haydi pırt, bunu pırt, belediye pırt, reisine pırt, götürelim pırt..

Balı aldıkları gibi belediye reisine gidip, pırtlaya pırtlaya başlarına geleni anlatmışlar. Belediye reisi:

-Allah Allah! diye şaşmış, o da baldan bir parmak almış,

-Bu balın pırt, nesi var pırt, pekâlâ pırt, bal işte pırt.. demiş.

Sonra hep birden,

-Haydi pırt, bir kere de pırt, kadıya pırt, gidelim pırt.. demişler.

Kadıya gidip başlarına geleni anlatmışlar. Kadı, lâhavle çekmiş bir parmak da o ağzına alınca,

-Allah Allah pırt, bu nasıl pırt, iş pırt?.. Basbayağı pırt, bal işte pırt.. Bu balı pırt, vali pırt, paşaya pırt, götürelim pırt... demiş.

Vali paşa, karşısında pırtlayıp duran bir sürü insan görünce şaşırmış. O da baldan bir parmak alıp denemiş.

-Pekâlâ pırt, güzel pırt, bal pırt...

İş gittikçe büyümüş, Şeyhüslislâm, Kazasker, bütün vezirler hepsi baldan birer parmak a-

-İlânınızı okudum da geldim.. Hani "Genç bir erkek, evlenmek için güzel bir kızla tanışmak istiyor" diye yazmışsınız.

ğızlarına alınca pırtlamaya başlamışlar. Sonunda sadrazama gidip baş vurmuşlar:

-Şu balın pırt, esrarını pırt, çözünüz pırt..

Sadrazam da baldan bir lokma alıp oda pırtlayınca, efendilerin en büyüğü padişaha gitmiş:

Aman pırt, padişahımız pırt, efendimiz pırt, şu baldan pırt, lütfen pırt, bir parmak pırt alınız pırt.

Padişah büyük bir hayret içinde, insanları pırtlatan baldan bir parmak almış ve her kelimesinde o da pırtlamaya başlamış:

-Bu balın pırt, nesi var pırt, pekâlâ pırt, bal işte pırt...

Balın esrarını çözmek için tahkikata girişmişler. Sonunda gide gide işin ucu, hilesiz hurdasız, halis uşağa kadar gitmiş. Su katılmamış uşak, pırtlayarak başından geçenleri anlatınca, araya araya, beddua eden fakir kadını bulmuşlar. Padişahın huzuruna getirmişler. Padişah:

-Ey pırt, hatun pırt, bizi pırt, bu dertten pırt, kurtar pırt, sana pırt, emir pırt, ediyorum pırt. demiş.

Kadın da padişaha şöyle demiş:

-Kendini efendi sanan, ezilene efendilik, ezene uşaklık eden, balsızlara bal vermeyip balı yalnız kendileri yiyen uşakların uşakları pırtlamadan lâf edemesinler.

Bakmışlar ki, çocuğunu ölümden kurtarmak için hasta kadına bir parmak bal vermekten başka çare yok. Bunu iyice anlamışlar. Anlamışlar ama, acaba o bir tadımlık balı vermişler mi ?Hayır. Şöyle demişler:

-Bal tutan, pırt, parmağını pırt, yalar pırt.. Öbürleri pırt, avucunu pırt, yalar pırt.. Ağzımızın pırt, tadı, pırt, bozulmaktansa pırt, böyle pırt, pırtlayalım pırt, daha iyi pırt...

O gün bugün insanların bir kısmı pırtlar durur. İnanmazsanız nutuklarını dinleyin. Her kelime arasındaki öksürük, aksırık, tıksırık, eski zamandaki pırtlamanın bugünkü modern şeklidir. Aslında o nutuklar şöyledir:

-Vatandaşlar pırt, reyinizi pırt, bize pırt, veriniz.

-Pırrrt!...

(1809-1852)

Gogol diyor ki:

Ünlü Rus yazarı Gogol, Ukrayna'nın Sorocinzi kasabasında doğdu. İş aramak için St. Petersburg'a(Şimdiki Leningrad) gitti. Memuriuktan sıkıldı. Ukrayna yaşayışını anlatan mizah hikâyeleriyle ün kazandı. Yergi komedisi "Müfettiş" görülmemiş bir başarı kazandı. Grotesk gerçekçi bir roman olan "Ölü Canlar" şaheseridir. Çok kaygılı bir kişiydi ve hastalık hastasıydı. Dinsel ve ahlâksal bunalımlar geçirdi.. Moskova'da bir yarı delilik içinde öldü. Dünya edebiyatında büyük bir yeri olan Gogol, Dostoyevski ve daha başka yazarları etkilemiştir...

Dünya tiyatro edebiyatına "Müfettiş" adlı ölümsüz komediyi kazandırmış ve "Ölü canlar" adlı yergi romanını yaratmış olan Gogol, mizah konusunda şöyle diyor:

Gülmek, sanıldığından daha önemli, daha derin birşeydir. Bu, geçici bir öfkeden gelen, insanın bunalımlı bir zamanında kopuveren bir gülme değil, insanların hoşça vakit geçirmelerine yarayan bir gülme de değil, insanoğlunun aydınlık tabiatından gelen bir gülmedir. Evet, ordan geliyor, çünkü insan tabiatında gülmenin ölümsüz bir kaynağı vardır. Gülme, öyle birşeydir. ki, çevremizdeki eşyaya derinden derine bir anlam kazandırır, gözümüzün önünde akıp giden yokolan şeyleri aydınlatıverir. Bu türlü gülme olmasaydı hergün önünden aldırmadan geçtiğimiz, hor gördüğümüz o önemsiz küçük şeyler gözümüze bu denli müthiş hatta bu denli abartılmış görünmezdi, dünyada çok daha kötü insanlar bulunduğunu bilen biri, kalkıp da "Hayatta böyle insanlar var mı?" diye bağırmazdı. Hayır gülmenin insanları kızdırdığını söyleyenler haksızdır. Salt karanlık şeyler insanları öfkelendirir. Gülmeyse aydınlıktır. Öyle şeyler vardır ki onları bütün çıplaklığıyla gözümüzün önüne serecek olursanız elbette ferahlarız. Onlar gülmenin kudretiyle aydınlanınca, ruhu sükun bulan bir kimse, bu adamın ruhundaki kötülüklerle alay edildiğini görünce kini hafifler, hemen hemen onunla barışır gibi olur.

Dünyada hiçbirşeyden korkmayan insan, alaydan korkar. Hayır, hayır, ancak iyi insanlar, özleri temiz insanlar, böyle aydınlık, böyle yürekten gelen bir gülmeyle gülebilirler.

Ünlü Karikatürcüler

HOVİV

Ön ve arka kapakla orta sayfamızı Hoviv in Karikatürlerine ayırdık

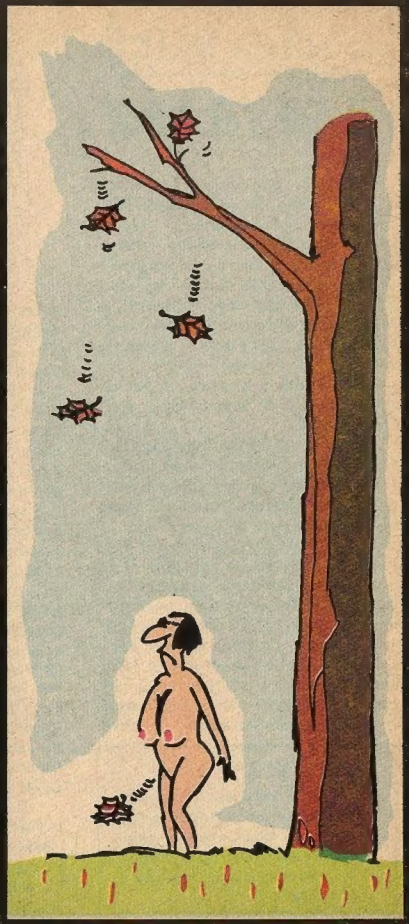

HALK ŞAİRİ

SEYRANÎ

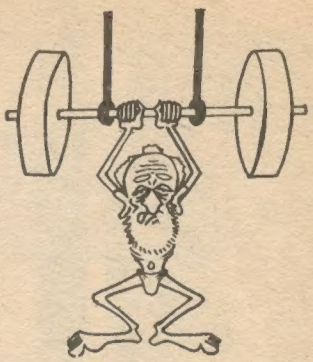

Seyranî, Kayseri'nin Everek, şimdiki adıyla Develi,ilçesinde doğmuş,yine orada ölmüştür. Yoksul bir imamın oğlu olan şairin gerçek adı Mehmet'tir. Seyrânî'nin şiirlerini otuz yıl önce ilk olarak yayınlayan Everekli öğretmen Hazım 'ın bildirdiğine göre şair, 1807'de doğmuş 1866'da ölmüş diye gösterilmişse de, şiirlerinden birinde altmış beş yıldan çok yaşadığını belirttiğine göre, bu tarihlerde bir yanlışlık vardır.

Medresede birkaç yıl okuyan Seyrânî, geldiği Istanbul'da yedi yıl kalarak öğrenim ve bilgisini artırmış, âşık toplantılarına katılmış, yergi ve taşlamalarıyle ün kazanmıştır ... Bir söylentiye göre, Istanbul'da kimi ileri gelen kimseleri yerdiği için cezalandırılmak üzere arandığı sırada bir dostunun yardımıyle memleketine kaçmıştır. Bundan sonra bir daha Istanbul'a gitmemiş, Orta Anadolu'da gezip dolaşarak saz ve söz, yarışmalarında büyük başarılar kazanmıştır. Sağlam bir iş tutamamış düzensiz yaşamı yoksulluk içinde geçmiştir. İçkiye düşkünlüğü artmış, sağlığı ve sinirleri bozulmuş,bu yüzden deli diye anılmaya başlanmıştır. Şarap bardaklarını kavuğunun arasına dizerek siyah çuha parçalarıyle sardığı ve bir çatal çöpü külahının, önüne dikerek, üç tuğlu vezirim diye sokak sokak dolaşmaları, son yıllarında sinir bunalımlarının arttığını gösteriyor.

Seyrânî, salt iç duygularını dile getirmekle yetinmemiş,çevresini incelemiş, yermiş büyük bir taşlamacıdır. Yalnız toplumun genel ahlaksal bozukluğunu yermekle kalmaz, büyük devlet adamlarını, softaları rüşvetçi kadıları, müftüleri, zalim zenginleri, kıyıcı büyük memurları, da ince ve usta alaylarıyle yerer, taşlar. Zamanın sadrazamını(Başbakanını) bile şöyle yerer:(34 sayımızda)

Küçük lokma ile dolmaz avurdu
Ne yaman insanı kastı kavurdu
Cihanın külünü göğe savurdu
Geçti sadarete hayvan olanlar

Daha da ileri giderek,boyuna saraylar yaptıran padişahı şöyle yerer:
"Eski sarayları beğenmez oldu--Yere sığmaz oldu sultan olanlar"

Zulme, baskıya karşı baş kaldıran bir halk şairidir.

DOKTOR YAZISI

-Yahu,ne dersin, doktor olmuş. Şaşılacak şey.

- Yooo, ben hiç şaşmadım. O, okuldayken de kargacık burgacık yazardı.

SEYRANÎ'den TAŞLAMA

34'üncü sayımızda güzel bir taşlamasını verdiğimiz halk ozanı Seyrânî'nin çok güzel ve ünlü bir taşlamasını daha sunuyoruz :

Mahkeme meclisi icat olduğu
Çeşme-i rüşvetin akmaklığından
Kaza belâ ile âlem dolduğu
Kazların kadıya uçmaklığından

Selefin hüccetle rüşvet yazması
Halefin anlayıp hükmün bozması
Yıkılan binanın birden tozması
Asıl sermayenin topraklığından

Asıl sermaye-i niyâbetleri
Emval-i eytamdır ticaretleri
Davet-i rüşvete icabetleri
Sıdk ile gönlünün alçaklığından

Bülbülün aşkıdır dalda öttüğü
Çobanın sütedir koyun güttüğü
Toprağın Hâbil'i kabul ettiği
Şüphesiz yüzünün yumuşaklığından

Dünyadan ahrete gidip gelmemek
Olmasa iktiza eder ölmemek
Balık baştan kokar bunu bilmemek
Seyranî gaafilin ahmaklığından

BİR SİZDEN

AĞZININ PAYI

Roma İmparatorluğunda, Sura, Sicilya'da prokonsül olarak görevliydi. Bir gün yolda kendisine tıpa tıp benzeyen birisiyle karşılaştı ... Yüzleri, boyları, saçları birbirinin tıpkısıydı. İkisi de durmuş, şaşkınlıkla birbirlerine bakıyorlardı. Sura, benzerine,

-Affedersiniz, dedi. Anneniz hiç Roma'da bulunmuş muydu?

Adam, hiç bozulmadan,

-Hayır, dedi, ama babam bulunmuştu...

KAÇ YAŞINDA?

Onu yakından tanımayan birisi bir gün Galile'ye kaç yaşında olduğunu sormuştu. Büyük bilgin sakalını sıvazlayarak,

-Sekiz on'yaşında olmalıyım, dedi.

Soruyu soran şaşırınca Galile ekledi:

-Sekiz-on yıl, yaşayacağımı umduğum yıllar... Bence, geçmiş yıllar harcanmış paralar gibi kaybolmuştur artık, saymaya değmez.

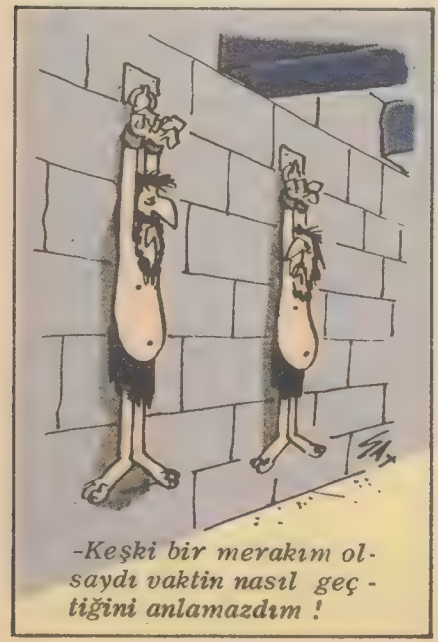

-Keşki bir merakım olsaydı vaktin nasıl geçtiğini anlamazdım!

HANGİSİ DAHA ZEKİ?

Goethe'yi ziyaret için yakından uzaktan pek çok kişi gelirdi. Günlerden bir gün bir İngiliz de Goethe'nin ziyaretine gelmiş. Çok uzun oturarak, şairin uzun zamanını almış. Bununla da yetinmeyip birkaç kez daha gelmiş ve artık şairi bıktırmış. O İngiliz bir gün yine gelince, Goethe, hizmetçisine İngilizi içeri almasını söyledikten sonra, odanın tam ortasında bir heykel gibi durup ellerini gögsünde kavuşturmuş, gözlerini de tavana dikmiş.

Kısa bir süre şaşıran İngiliz, Goethe'nin ne demek istediğini hemen anlayınca, hiç sesini çıkarmamış, cebinden çıkardığı gözlüğünü takmış, Goethe'nin çevresinde dolaşarak ona bakmış. Sonra Allasmarladık bile demeden gitmiş.

Bu olayı anlatan Wagner, Goethe'nin mi, yoksa İngiliz'in mi daha büyük zekâ gösterdiğini kestiremediğini söylermiş.

EN ZOR ŞEY

Eski Yunan'ın ünlü bilginlerinden Hilon'a, hayatta en zor şeyin ne olduğunu sormuşlar.

Hilon şöyle demiş:

-Üç şey çok zordur: Sır saklamak sözünü tutmak, zamanını boşa geçirmemek...

BİR BİZDEN

ALLAH NASIL İSTERSE

Sultan Mecit bir gün Boğaziçi'nde bir Bektaşi tekkesine gitmiş. Tekke büyük bir bağın içindeymiş. Sultan Mecit, Bektaşi şeyhine,

-Erenler, demiş, bu büyük bağın üzümünü ne yaparsınız?

-Müritler ve canlarla birlikte yeriz.

-Bu koca bağın üzümü yemekle biter mi?

-Yediğimizi yer, kalanı da sıkar, fıçılara kor, sonra içeriz.

-İyi ama sıkılmış üzüm şarap olmaz mı?

-Vallahi efendimiz, biz üzümü fıçılara basarız. Artık Allah nasıl isterse öyle yapar, dilerse üzüm suyu yapar, dilerse şarap.. Üst yanına karışmak haddimiz değil...

ET

Bir lokantada yemek yiyen biri garsona,

-Bana bir pilav, üstüne de biraz et! deyince, yanındaki masada otu - ran Borazan Tevfik de garsona seslenmiş:

-Bana da bir pilav, ama üzerine sakın etme.

VAY YALANCI

Şemsi Molla'ya sözünde durma - dığı için, hiç sevmediği birinin ağır hasta olduğunu haber vermişler. Birkaç gün sonra da, adamın iyileşti - ği söylenince, Şemsi Molla,

-Vay yalancı demiş, yahu Azraile verdiği sözü bile tutmadı.

AKLINA NERDE GELİRMİŞ

Navarin deniz savaşında yenik düşen İbrahim Paşa bir gün yakın bir arkadaşına,

-Yahu, ne iştir, en önemli şeyler nedense hep helada aklıma geliyor!. deyince, arkadaşı,

-Bu, Navarin baskınında aklını - zın ....unuza karıştığından beri başlamış bir hastalık olsa gerek... demiş.

AMA NE ŞAHİN

Sadrazam Kâmil Paşa, kâtiple - rinden birine, verdiği bilgiye göre bir yazı yazmasını söylemiş. Uzun bir süre sonra yazıyı isteyince kâ - tip,

-Yazıyorum Paşam! demiş.

Bir saat içinde, her soruşunda, Kamil Paşa hep aynı cevabı alınca

-Senin adın ne? demiş

-Şahin efendim.

-Paşa,

-Ben şahini çok severim, demiş hadi defol karşımdan pis tavuk!

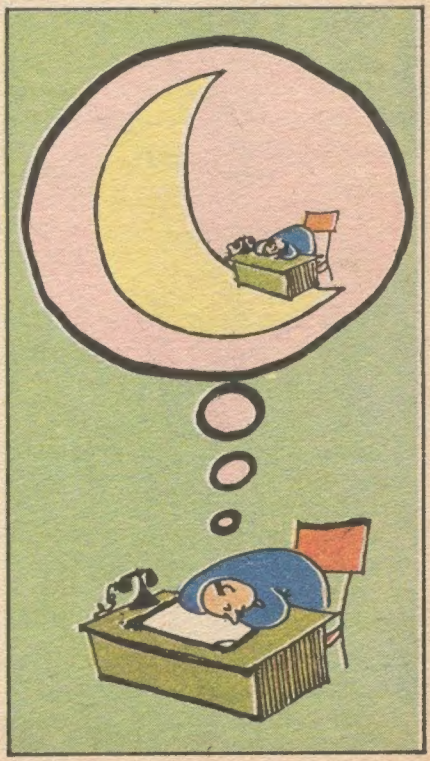

Yarışma Fıkraları

İzmir-B. Çiğli, 066 Sok. Şaraphane altı No. 11 Mehmet Kaygusuz yazıyor:

79 YAKINLIK

Akıl hastaları yeni gelen hekime yaklaştılar. İçlerinden biri,

-Sizi giden hekimden çok seviyoruz... dedi.

Bu sözlerden kıvanan hekim gülümsiyerek,

-Neden? diye sordu.

-Kendimize çok yakın buluyoruz da ondan , bize o kadar benziyorsunuz ki...

OKUR KARİKATÜRLERİ :

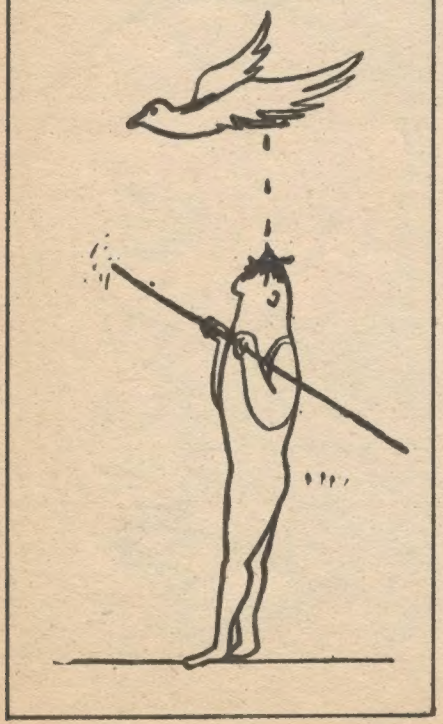

Fener-Haliç (Istanbul) - Küçük Mustafapaşa Cad. 35, Rahime Gün yazıyor.

80 ZAVALLI LEYLEK

Küçük kız yeni doğan kardeşine baktı, baktı, sonra,

-Anne, bu bebek bize nerden geldi? diye sordu.

Anne, leyleğin getirdiğini söyledi. Küçük kız, pencereden, lapa lapa yağan kara baktıktan sonra,

-Zavallı leylek, dedi, bu soğukta donmuştur, hiç olmazsa yazı bekleseydi...

81 KARANLIKTA

Aile radyodan aya iniş için yapılan yayını dinlerken, küçük oğlan da pencereden aya bakmaktaydı. Spiker,

-On saniye var, beş saniye.. iki saniye.. evet, şimdi aya indiler! deyince, pencereden ayı seyreden çocuk,

-Eyvah! diye bağırdı.

O sırada önünden bulut geçtiği için ay görünmüyordu.

-Ne oldu? diye çocuğa sordular.

Çocuk,

-Aydedenin ışıkları söndü, dedi, şimdi o amcalar karanlıkta ne yapacaklar. ■

Tarsus-Caminur Mah. 193 Sok. No. 4, Hatice Dönmezoğlu yazıyor

82 FENERLİ

İki arkadaş han odasında sivrisineklerin saldırısına uğramışlar uyuyamıyorlardı. Başlarını yorganın altına soktular bu kez de sıcaktan bunaldılar.

Biri,

OKUR KARİKATÜRLERİ :

- Boşver, dedi, çık yorganın altından, nasıl olsa bu sivrisineklerden kurtulamayacağız.

- Neden kurtulamayacakmışız?

Arkadaşı, sivrisineklerle birlikte açık pencereden dolan ateş böceklerini gösterip,

-Baksana yahu, dedi, saklandığımız karanlık yerde bizi bulmak için, şimdi de fenerlerini alıp gelmişler

■

Adana-TCDD, İşletme F. Marş, Yaşar Taylan yazıyor:

83 BEYLİK

Birinci Dünya Savaşında Arabistan cephesinde, aynı birlikte yüzbaşı Ahmet ve mülâzımevvel (Teğmen) Mehmet adında iki subay varmış Yüzbaşıya, çantadan yetişme olduğu için Ahmet efendi, teğmene de okullu subay olduğundan Mehmet Bey denirmiş. Yüzbaşı, kendisine efendi, teğmene de bey denilmesine içerliyormuş. Bir gün kızıp, teğmen Mehmet'e,

- Beyliği sen nerden buldun? diye sormuş.

Asker battaniyesine de "Beylik" denildiğinden, teğmen, bunu sanıp,

- Hudeyde anbarından aldım.... demiş.

- Ben sana onu sormuyorum, sen bey oluyorsun da, ben neden efendi oluyorum?

Teğmen, Harp Okulunu bitirdiğini söyleyince, alaydan yetişme yüzbaşı bozulmuş.

Savaş sırası, ikisi aynı çadırda kalıyormuş Çadıra girince teğmen bakmış ki, karyolasının ayakları kesilmiş, Yüzbaşı,

- Ben kestirdim, demiş, ben senden yüksek rütbeliyim, sen benden aşağıda yatacaksın...

■

Taksim-Gümüşsuyu (Istanbul)-İ. T. Ü Elektrik Fakültesi, Kâmuran Yıldırım yazıyor.

84 LAÇKA

İki dişi robot kavga ediyordu. O sırada yanlarından geçen başka bir robot, kavgacıları ayırarak,

-Neye kavga ediyorsunuz? diye sordu.

Kavgacılardan biri,

- Cebinde bir sürü vida buldum.... dedi.

- Buldunsa ne çıkar bundan? Kavga etmeye değer mi?

- Ne demek? Dün bizimkiyle gezip tozmuşlar, Gece, tepeden tırnağa laçkaydı herif, bütün vidaları dökülmüş...

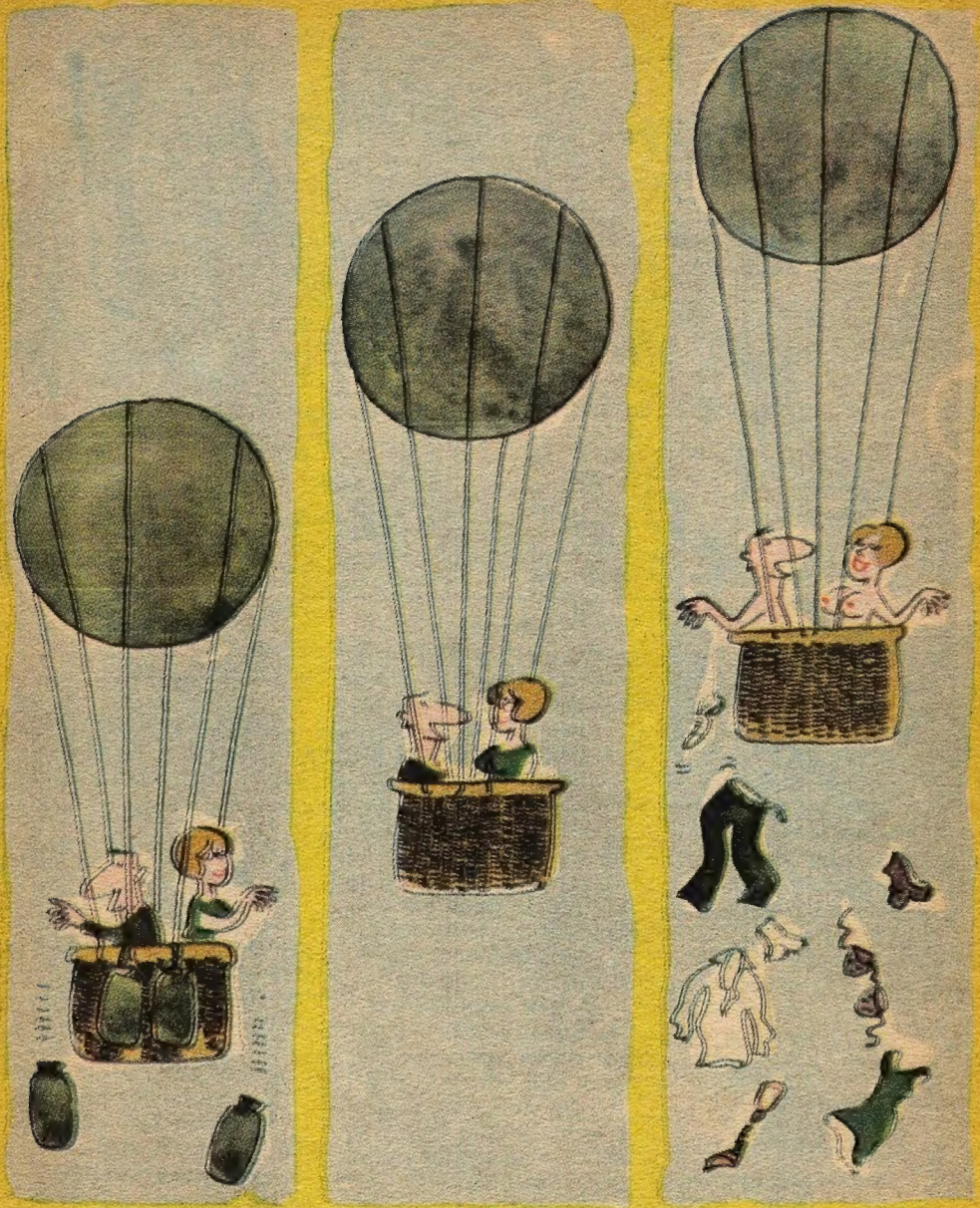

Çok değil, yalnız biriki sayısını okuyanlar ÜSTURA'nın tiryakisi oluyorlar. Ustura tiryakiliği, dünyanın en iyi, en güzel alışkanlığıdır.